Lagrådsremiss med förslag till lag mot skatteflykt, författningstext[1]

Lag mot skatteflykt

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag gäller i fråga om taxering till kommunalskatt, statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, utskiftningsskatt och ersättningsskatt.

2 § Rättshandling som skattskyldig har företagit skall inte ligga till grund för taxeringen, om rättshandlingen är ett led i ett förfarande som innebär att skattebestämmelse kringgås och förfarandet för honom medför en icke oväsentlig skatteförmån som med hänsyn till omständigheterna kan antas ha utgjort det avgörande skälet för valet av förfarande. Med rättshandling som har företagits av den skattskyldige likställs rättshandling som har företagits av juridisk person vars inkomst helt eller delvis beskattas hos den skattskyldige.

Ett förfarande skall anses innebära att en skattebestämmelse kringgås om:

1. ett annat förfarande på vilket bestämmelsen i fråga är tillämplig framstår som närmast till hands liggande med hänsyn till det ekonomiska resultat som — bortsett från beskattningen — har uppnåtts med det valda förfarandet och

2. en taxering på grundval av förfarandet strider mot grunderna för bestämmelsen i fråga eller för de bestämmelser som skulle komma i fråga om förfarandet lades till grund för taxeringen.

3 § Om 2 § tillämpas skall taxeringen ske som om den skattskyldige hade valt det närmast till hands liggande förfarandet som avses i 2 § andra stycket1. Om en sådan grund för taxering skulle leda till oskäligt resultat, skall taxeringen bestämmas till skäligt belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980. Lagen tillämpas inte på rättshandling som har företagits före ikraftträdandet.

[1] En utförligare redogörelse får anstå till dess eventuell riksdagsbehandling avslutats.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:21:01